

[Finansministeren]

de områder, hvor det især kommer til udtryk, er de områder, hvor der indgår skattelettelser, og det er jo væsentlige elementer i venstres plan. Jeg forstod på hr. Ellemann-Jensen, at det ikke havde noget sigte mod vælgerappel, og det noterer vi os så. Jeg skal kun sige, at således som det er tilrettelagt i venstres plan, kan man være usikker over for virkningen. Der er tale om skattelettelser for erhvervslivet, der er tale om skattelettelser for befolkningen i øvrigt. Men disse skattelettelser over for erhvervslivet er ikke tilrettelagt på en sådan måde, at de forudsætter ny aktivitet. I modsætning til det, som regeringen og forligspartierne har lagt op, hvor vi også opererer med erhvervsskattelettelser, men hvor det dog er et element, at vi søger at sikre, at den statslige støtte også fører til ny aktivitet, er sådanne elementer ikke indeholdt i venstres oplæg.

Man kunne godt rejse spørgsmålet, om venstre virkelig tror, at det, at man åbner for væsentligt øgede henlæggelser til investeringsfond eller til konjunkturudligningsfond, det, at man åbner mulighed for, at man henlægger pengene i stedet for at investere dem, vil give hurtig erhvervsaktivitet. Det er jo forudsætningen for, at man kan nå frem til venstres tal.

Hvis vi ser på den anden side af skattelettelserne, skattelettelserne over for borgerne i øvrigt, ja, så skulle de altså føre til, at lønmodtagerne accepterer en lavere lønudvikling. Venstre opererer med 3 procentpoint årlig. Man kan jo mindes hr. Ellemann-Jensens tale om himmelske forudsætninger. Jeg vil hellere prøve at vurdere, om man i fortiden kan finde argumenter for, at venstres forudsætninger her har sammenhæng med det liv, vi skal leve på Jorden. Vi har vel ikke mange erfaringer at bygge på, men det ville være naturligt – ikke mindst for venstre – hvis man kikkede bagud og så på, hvilken effekt der var af den betydelige skattelettelse, som venstre regeringen stod fadder til i 1975. Hvis vi ser på lønglidningen i 1975 og de efterfølgende år, er det $4\frac{3}{4}$ pct., $3\frac{3}{4}$ pct., $4\frac{3}{4}$ pct. og $3\frac{1}{2}$ pct. Der står ikke at aflæse i kølvandet af skattelettelserne i 1975, at det i sig selv giver en effekt på lønglidningen i samfundet. Jeg må sige, at hvis ikke det lykkes, er der næsten ikke noget i venstres plan.

Jeg er enig med hr. Bertel Haarder i, at konkurrenceevneforbedringen er et helt afgø-

rende element i, om det lykkes at løse Danmarks alvorlige økonomiske situation, men hvis ikke dette element kommer til udtryk, så er der ikke meget i venstres plan. Så vidt vi kan vurdere, vil der tilbage være en påvirkning på 2–3 mia kr. på betalingsbalancen i 1984. Hvis det lykkes at få denne tilbageholdenhed år for år på lønnen, kan det i stedet for blive en påvirkning i størrelsesordenen 6–7 mia kr.

Ser vi på beskæftigelsen, er det det samme billede. Virkningen vil være omkring 40.000 færre arbejdspladser, hvis ikke lønelementet kommer med; er det med, er det i størrelsesordenen 10.000–15.000 færre arbejdspladser.

Vi får lejlighed til at diskutere hele venstres udspil senere, men jeg har fundet det nødvendigt allerede nu at nævne nogle hovedtal, således som vi vurderer dem, fordi hr. Ellemann-Jensen lagde så megen vægt på denne plan i sit indlæg.

Jeg skal herefter beskæftige mig lidt med bemærkningen i hr. Ellemann-Jensens indlæg om, at regeringen jo ikke har været i stand til at gennemføre de planlagte besparelser. Argumentet for, at vi ikke havde det, var, at heri er medtaget forhøjelser af takster og afgifter, og sådanne kan venstre ikke acceptere som besparelser. Det er citeret efter hukommelsen. Så spørger jeg: ja men hvor er så sammenhængen mellem venstres angreb på gratisprincippet og venstres afstandtagen fra anvendelsen af en ændring af takster og gebyrer?

Jeg kunne også få lyst til at spørge hr. Ellemann-Jensen, om han dog allerede har glemt, at der er væsentlige elementer i venstres samlede spareplan, der netop har karakteren: afgifter og gebyrer. Jeg skal bare nævne sådanne ting som betaling for kost på sygehuse, receptafgift på 10 kr. og lægeafgift på 15 kr. Men jeg kunne såmænd da også gå over i karensdage, eller jeg kunne bevæge mig over i den måde, hvorpå man skal ændre arbejdsløshedsdagpengene og efterløn osv. Jeg kunne såmænd finde eksempler nok, der efter hr. Ellemann-Jensens definition ikke hos venstre betragtes som besparelser. For at gøre det helt grotesk, er det også sådan, at venstre i sit indlæg har en passus, der går ud på, at man skal ændre gældende prislov, så det kan gøres muligt for allerede etablerede trafikelskaber at hæve deres takstniveau i